

Nr 984

Av herr **Pettersson, Karl**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 80, angående allmän beredskapsstat för budgetåret 1969/70.*

(Lika lydande med motion nr 1130 i Andra kammaren)

Sysselsättningsmöjligheterna i olika delar av vårt land varierar starkt. Med hänsyn härtill är det nödvändigt med olika former av beredskapsarbeten för att ge friställd arbetskraft försörjningsmöjligheter när brist på arbetstillfällen uppstår. Storleksgraden av dessa insatser kan i förväg vara svår att uppskatta med kännedom om de variationer som kan förekomma emellan olika regioner.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 80 år 1969, bilaga 5, framlägges arbetsmarknadsstyrelsens förslag till investeringsreserv för den statliga och den statsunderstödda väg- och gatuhållningen m. m. På allmän beredskapsstat för det statliga vägbygget föreslås 310 milj. kr. Såväl ur säkerhetssynpunkt — för att skapa sysselsättning vid aktuellt behov — som för att ytterligare vägutbyggnad skall kunna ske vid sådant tillfälle är det värdefullt att denna investeringsreserv ställs till förfogande.

I samband därmed skulle frågan angående det praktiska sättet för utförandet av beredskapsarbeten behöva tas upp till behandling.

Inom de områden, där beredskapsarbeten utförs, finns ett flertal entreprenadföretag. Dessa företag har en utbyggd organisation med arbetsledning och maskinpark för utförande av entreprenadarbeten. De arbeten dessa företag utför sker i stor utsträckning i samarbete med arbetsmarknadsstyrelsen eller vägverket.

Under senare tid har emellertid det systemet blivit alltmer vanligt att arbetsmarknadsstyrelsen eller vägverket övergår till att driva arbeten i s. k. egen regi. Detta för med sig att vägverket eller annan myndighet måste bygga upp en organisation med arbetsledning och anskaffa maskinpark under det att entreprenadföretag i vissa fall inte kan sysselsätta sina anställda eller utnyttja sina maskiner.

Ur beredskapssynpunkt är det värdefullt att dessa entreprenadföretag finns för att kunna utföra erforderliga arbeten när arbetsmarknaden åter blir normal. Bli däremot deras möjligheter till sysselsättning nedskurna, i enlighet med vad ovan sagts, kommer den möjligheten att saknas inom vissa områden av vårt land. Dessa företag måste givetvis också i sina priser kalkylera in kostnader för personal och maskiner för den tid dessa inte kan sysselsättas, när företagen lämnar kostnadsförslag eller anbud på andra arbeten.

En annan viktig fråga i sammanhanget är också den brist på kostnadskontroll som ligger i att byggherren inte får in jämförbara anbud på arbetena.

I det fall arbetena bedrivs i egen regi finns ingen annan jämförelse än den mel-

lan den upprättade kostnadskalkylen, innan arbetet påbörjas, och produktionskostnaden, när arbetet är färdigt.

När anbud infordras från olika entreprenadföretag kan flera möjligheter till jämförelser finnas för en bedömning av kostnaderna.

Av vad som ovan sagts framgår att det är värdefullt att entreprenadföretagen bereds möjlighet att vara med och konkurrera om beredskapsarbetenas utförande.

Kostnadskontrollen för utförda beredskapsarbeten skulle därigenom förbättras.

Med stöd av vad här anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t som sin mening ger till känna vikten av att entreprenadföretag bereds tillfälle att konkurrera om beredskapsarbetenas utförande.

Stockholm den 10 april 1969

Karl Pettersson (m)
